

FULLA PARROQUIAL DEL BISBAT DE GIRONA

Indulgència:

En concedeix 50 dies a tots els qui amb devoció llegeixin o escoltin llegir aquesta fulla, l'Il·lm. Dr. D. Josep Vila i Martínez, Bisbe d'aquesta Diòcesi.

MARTIROLOGI

8. **DIUMENGE VI** després de Pentacosta.—Sants: Procopi, mr.; Aquilas i sa esposa; Stes: Priscila; Isabel, reina de Portugal.—*Missa del Diumenge, color verd.*—Senyor, Vós sou el nostre refugi, de generació en generació.—(Gradual.)
9. **DILLUNS.**—La Mare de Déu, Reina de la Pau; Sants: Zenon, mr.; Ciril, b.; Santa Verònica de Julianis, vg.—*Missa de la Fèria, color verd.*—Mireu-vos com vivents per Déu en Jesu Crist Nostre Senyor.—(Epístola).
10. **DIMARTS.**—Sants: Cristòfol, mr.; els 7 Germans mrs.; Stes: Rufina i Secunda, vgs. i mrs.; Amàlia vg.—*Missa dels 7 germans mrs., color vermell.*—El lluit exèrcit dels màrtirs canta, Senyor, les vostres lloances.—(Alleluia.)—Lluna, quart minvant.
11. **DIMECRES.**—Sants: Pius I p. i mrs.; Abundi, mrs.; Santa Pelàgia.—*Missa de S. Pius, color vermell.*—Déu l'ungí amb son ull sant.—(Gradual.)
12. **DIJOUS.**—Sants: Joan Gualbert, ab. i fd.; Feliu i Hilarió, mrs.; Sta. Marciana, vg.—*Missa de S. Joan Gualbert, color blanc.*—Estimeu els vostres enemics, feu bé als que vos avorreixen.—(Evangeli.)
13. **DIVENDRES.**—Sants: Anaclet p. i mr.; Santes: Miropè, mr. Agnès, vg. cartoixana.—*Missa de S. Anaclet, color vermell.*—Mireu el sacerdot que el Senyor ha coronat.—(Alleluia.)
14. **DISSABTE.**—Sants: BONAVENTURA, cardenal i doctor; Cir, b. i cf.; Focas b. i mr.; Just, mr.—*Missa de S. Bonaventura.*—Per mon nom creixerà sa potència.—(Ofici.)
15. **DIUMENGE, VII** després de Pentacosta.—Sants: Enric I, emperador; Antioc, metge; el beat Ignasi de Acevedo; jesuïta.—*Missa del diumenge, color verd.*—Veniu fills meus, que vos ensenyaré el temor de Déu.—(Gradual.)

Evangelí

(Sant Marc c. VIII, vv. 1-9)

om una gran gernació seguí a Jesús i no tinguessin res per menjar, cridà Jesús els deixebles i els digué; Em fa pietat aquesta gent; tres dies fa que són amb mi i no tenen res per menjar; si els deixo entornar dejuns a casa, cauran esvaïts pel camí; i n'hi ha que són vinguts de lluny » Els seus deixebles li fan de resposta: Quants pans teniu? » «Set», responen ells. Llavors Jesús manà seure's tothom en terra. I prenent els set pans, donà gràcies, els parti i els donà als seus deixebles perquè els repartissin. I ells els repartiren entre el poble. Portaven encara uns quants petits peixos, i també els beneí i manà repartir-los. I tothom pogué menjar i sadollir-se; i encara recolliren set coves dels bocins sobrers. I els qui menjaren eren uns quatre mil: llavors els acomiadà.

La multiplicació dels pans i l'Eucaristia.—En dues ocasions diferents va multiplicar Jesús els pans i els peixos; i amb aquests dos grans miracles volia sens dubte preparar al poble, per tal de que acceptés amb fe la promesa de l'Eucaristia. Per això, en tot temps la multiplicació dels pans s'ha considerat, com un símbol de l'Eucaristia. En els primers segles de l'Església, sobre tot, en les pintures de les Catacumbes, l'Eucaristia és representada no per la Cena, on Jesús va instituir aquest Sant Sagrament, sinó per la multiplicació dels pans i dels peixos. En aquestes pintures hi apareix una taula, amb uns quants panets i un peix al desobre i set coves més enllà; amb lo qual es veu que es refereixen a la segona multiplicació dels pans, puix en la primera, no foren set, sinó dotze els paners plens de fragments que es varen recullir. I la raó és perquè en la primera els pans eren d'ordi i en la segona eren de blat, que és la matèria de la Sagrada Eucaristia.

Si a qui deus no pots pagar,
humilment li has de parlar.
Secret de dos, és perillós; se-
cret de tres, no val res.

En contemplar els camps de blat, sobre tot ara a l'istiu, recordem-nos de l'Eucaristia i donem gràcies a Déu, per haver-nos donat el seu mateix Cos i Sang per a nodrir les nostres ànimes.

Patró de la setmana: Sant Bonaventura, Cardenal

Es aquest sant un dels més distingits entre els que amb la corona de la glòria conqueriren també el do de la humana saviduria.

Sant Bonaventura nasqué a Toscana l'any 1221. Mogut per un miracle que presencià, una curació prodigiosa deguda a la intercessió de Sant Francesc d'Assis, entrà a l'ordre seràfica de la qual és ara una de les glòries més esclatants.

Era d'un esperit tan innocent i pur, que el seu mestre, Alexandre d'Halès, es complavia en dir que semblava com si hagués estat lliure del pecat original.

A trenta anys rebé la investidura de

Doctor i ensenyà a l'Universitat de París o Sorbona, en la mateixa època que hi ensenyava Sant Tomàs d'Aquino, amb el qual l'unia una gran amistat.

En l'escola se'l distingia amb el títol de Doctor seràfic.

Arribà a ésser general de la seva ordre i més tard fou creat Cardenal de la Santa Església. Morí l'any 1274 mentre es celebrava el Concili general de Lió, on els cristians grecs i llatins que hi prengueren part admiraren uns i altres la seva empenta i a l'hora la claretat de la seva intel·ligència ço que el constituí en veritable antorxa de la fe.

—Qui sembla en camí ral, perd el gra i perd el jornal.

—Qui bat en ferro fret, romp el mall i perd el temps.

També en tenen ells la culpa

Si volem que la dona vesteixi honestament, hem de purificar els costums públics. Quan es corromp un estament, es corrompen els altres. Per què la dona vesteix impúdicament? Diguem-ho sense eufemismes: perquè plau a l'home. Els homes materialitzats i grollers prefereixen una dona vestida des-honestament que exacerbi llurs passions, que no pas una dona que porti al damunt el mantell de la puresa i de la humilitat.

Es que no sabeu que existeixin marits abjectes que obliguen l'esposa que es pinti els llavis i que mostri la nuditat del pit? Aquests marits volen fer-se la il·lusió que tenen a casa una concubina. Són avesats als perfums enervants que embaumen la carn pecadora de llurs amigues i volen trobar a la llar el mateix perfum.

Digueu-me: quants són els que saben estimar noblement? On són els homes que esguarden serenament el rostre d'una dona bella? La majoria dels homes xipollegen dins les aigües de la lascívia.

De la reprensió caritativa

Fins en reprendre els defectes ha d'ésser benigne el superior. Una cosa és reprendre amb fermesa i altra amb aspror; si convé la fermesa, usem-la, tot guardant-nos de l'aspror i la ira, puix aquell qui amb ira reprèn fa més dany que no profit. Però si mai fos menester dir paraula aspra per a bé del delinqüent, cal sempre deixar-lo amb la boca dolça d'alguna paraula de benignitat, i si a l'haver-lo de corregir està enfadat, esperem que sa ira siga apaivagada, puix quan el *casal està abrandat no cal afegir llenya al foc*.

S. Alfons M. de Ligori

La religió i la política

Se n'han de convèncer els homes religiosos del nostre país; no identifiquin la causa eterna amb cap causa temporal; i quan s'acomodin a qualque aliança lligítima i decorosa, sigui conservant sempre aquella independència que reclamen els principis immutables. Tornarem a dir aquí lo que hem dit altres vegades: no és la política la que ha de salvar la Religió, sinó la Religió es qui ha de salvar la política. El pervindre de la Religió no està penjat del govern, és el del govern que està penjat de la Religió; la societat no ha de regenerar la Religió, és la Religió qui té de regenerar la societat.—*Jaume Balmes*.

Les vertaderes causes de l'incrèdilitat

Quines són, ens ho confessen els mateixos incrèduls.

L'impio Toussaint, que va defensar les més absurdes doctrines contra l'Església, en la seva última hora va confessar-se amb gran edificació de tots, i fent agenollar a la seva filla aprop del seu llit d'agonia, li va dir aquestes paraules:

«Poso per testimoni al Déu que vaig a rebre dintre poc, i davant del qual compareixeré a no tardar, que si'm soc manifestat poc cristià en les meves accions, discursos i escrits, no ha estat per convicció, sinó únicament per respectes humans, per vanitat i per a complaure a determinades persones.»

Quants que's vanten d'impios i descreguts podrien firmar la mateixa declaració?

I quants podrien dir també amb l'impio Bouger: «no he sigut incrèdul sinó per haver estat corromput.»

PLANA PARROQUIAL

Funcions Religioses

MOVIMENT PARROQUIAL

Santa Pau

Tarda: Doctrina, rosari, meditació i visites.

Bateig: Dia 4, Maria, Esperança, Crexença, filla de Joaa Prat i de Teresa Plana, de Masnou.

Defunció: Dia 5, rebuts els Ss. Sgnts., morí Joan Costa Plana, casat, de 64 anys, de Les Tries.

Misses de pregàries: Per conseguir el benefici de la pluja, dimarts s'en diguè una a Ntra. Sra. del Carme i divendres un altre al Sgt. Cor de Jesús.

Ofici de pregàries: Dimarts vinent, a les 6, es dirà a Ntra. Sra. dels Archs, al qual s'hi convida a tothom.

La Cot

A la tarda: Doctrina i funció.

Matrimoni: Anton Bertran Claret amb Climenta Pagés Masó, veïns d' Olot.

Misses encomenades: Una per a cada un dels difunts Salvador Basols, Joan Plana, Bartomeu Font, Joan Font, Esteve Sala, Anton Plana, Pere Prat i Joan Jordá, 1 per una devota i 1 a S. Anton.

Batet

Avui a la tarda: Doctrina i funció.

Cellent

A la tarda: Doctrina i funció.

Les Fonts

Avui: A 2/4 de 3, funció i doctrina.

Diumenge vinent: A missa 1.ª comunió ménsual de nens i nenes.

Bateig: Nuria, Antonia, Rita, filla d' Antonino Casals i Antonia Calm.

Cap d'any: Dijous se celebrá el de Dolors Pujol, de can Maiá.

Missa: 1 a intenció d'una devota.

dimarts vinent: La missa 1.ª a les 5; a les 10, Ofici amb orquestra, professó i goigs.

SANTES COSTUMS

Abans de menjar es laudable costum el senyarse, i abans de beurer dir: *Jesús*. Quan eram petits nostres mares ens feyan dir: *Jesús, que l'àngel beu*.